

NAŠE SLIKE.

„Satira“ Vavpotičeva (str. 129.) nam kaže razposajeno mladost, katera se ponaša s svojo močjo in se neusmiljeno norčuje iz onemogle starosti. Mode prihajajo in izginjajo, in kar je novo, to se povzdičuje nad starim. Prišel bo pa čas, ko drugi vprežejo razposajenega mladiča in ga bodo bičali, kakor on zdaj stare suhoparne učenjake in birokrate!

Ves drugačen je Vavpotičev „Pogled v bodočnost“. Nekaj demonskega je v tem obrazu, v teh stisnjenih rokah, v teh bodečih očeh, ki hočejo prodreti skozi neprozorni zastor prihodnosti. Z vso silo hoče človek izvedeti za prihodnost, a vendar se je bolj boji, kakor veseli; zato je slikar položil izraz groze in strahu v to napeto pričakujoče obličje.

Pustna slika Makovskega (str. 153.) nas predstavlja v Petrograd. Seveda ni tam takega karnevala, kakor v južnih deželah, ker mraz zadržuje tudi pustne šeme, da se ne morejo prav razviti. A živahno postane vkljub temu, in česar ne morejo početi na sneženi ulici, za to se odškodujejo v gorkih sobah.

Rajhenburg na Štajerskem (str. 161.) ima krasno lego ob Savi. Sedaj so v nekdanjem gradu nastanjeni trapisti.

Portret papeža Leona X. (str. 169.) je krasno delo Rafaelovo. Leon X. je povzdignil Rafaela nad vse umetnike in mu je izročil najčastnejša dela. V portretu svojega velikega dobrotnika je pa tudi Rafael pokazal vso svojo zmožnost. Papež je slikan z največjim realizmom. Vsaka poteza na obrazu, obleka, steklo v njegovi roki in vse barve so posnete najnatančneje po naravi. Veliki idealist v slikarstvu je pokazal, da je tudi eden največjih realistov, a njegova veljava je v tem, da je znal svoje realistične zmožnosti porabljati za velike vzore. Poleg papeža

stoji kardinal Giuliano de' Medici, poznejši papež Klement VII., za stolom pa kardinal Alojzij Rossi. Slika je zdaj v galeriji Pitti v Firenci.

Iz sodobnega življenja prinašamo sliki kardinala Merry del Vala, papeževega državnega tajnika, in E. Loubeta, predsednika francoske republike. Na Francoskem najbrže pride do ločitve med cerkvijo in državo. Ministrstvo Combovo je sicer padlo, ker so pod njim framasoni postopali s tako sramotno krivičnostjo, da se je dvignil vihar nevolje proti njemu po celi državi. A naslednik Rouvier, ki se boji proti cerkvi nastopati tako brutalno, ima vendar še vedno

František Sušil.

(K stoletnici.)

protikrščansko večino v zbornici, ki zahteva ločitev, to se pravi: oropanje in brezpravnost cerkve. Framasoni hočejo vzeti katoličanom celo cerkve in jih oddajati v najem. To je barbarstvo, ki ne dela časti kulturnemu narodu, za kakršnega so doslej veljali Francozi. Predsednik Loubet je mož brez volje in odločnosti, kakršnega hočejo imeti framasoni na čelu države. Zasebno dober človek nima na javnost nikakega vpliva in samo zunanje reprezentira državo. Vlada je v rokah ministrov, ti so pa le pooblaščenici parlamentarne večine. Cerkev ni dala ločitvi niti naj-